

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LXVI. De Infamia & Infami vid. Levis notæ macula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

munia, & pluribus in solidum competentia, unum per se, quantum ad jus seu substantiam attinet, judicari sive intelligi sine altero non possit, *l. si ita scriptum* 13. §. *regula* 1. ff. *de liber. & posthum.* Bald. in *l. quidem* n. 18. *vers. & confirmatus*. C. *de jure delib.* idem in *repet.* l. *edita* num. 94. C. *de edendo* ubi infert, quod libellus intelligatur esse unus, etiam si ob res plures & diversas agatur, quoties eadem actione, aut ex facto eodem omnes petuntur, quod idem refert & sequitur Socin. *consil.* 26. n. 1. & *seq. vol.* 4. Ex hac obligationis individuitate inde etiam sequitur, quod unius exactionis condemnatio non possit non trahi ad alterum. *cap. si quis objecerit* 7. *cap. si quis prabendis* 15. t. 9. 3. *Jas. in l. 2. C. de jud.* imò etiam ea, quæ insequuntur, regulariter ex eadem individuitatis natura, ut plene persequitur Cravert. in *repet.* l. 1. *limit.* 20. ff. *de Leg. 1.* Sic transactio super re una interposita ad alia connexa trahitur, tametsi horum nulla prorsus facta sit mentio. Gloss. in *cap. accusans de heretic.* in 6. *Castr. in l. si de certa. C. de transact.* *Crot. in l. 4. §. Cato* n. 124. *vers. tertio facit.* ff. *de verb. oblig.* eademque ratione, quæ cum tutore uno facta est transactio, ad aliorum utilitatem in individuis trahitur, *Jas. in l. 1. notab.* 2. C. *de transact.* & similiter appellatio unius aliis etiam condemnatis in individuis sive rebus communibus prodest, cum pro omnibus eadem defensionis causa sit. *cap. pen. de appellat. l. omnibus.* ibiq. *Jas. notab.* 3. C. *de his, quib. ut indign.* vid. *Vult.* 3. *Consil. Marpurg.* 3. n. 35.

II.

Indivisa & connexa unum & idem esse existimantur. *l. quod conclave.* ff. *de damn. infect.* *Pacian.* 1. *consil.* 139.

III.

Indivisibile semel factum divisibile, postea indivisibile divisibile manet, quod in terminis feudi Regalis respondit Socinus *consil.* 68. *vol.* 1. & *consil.* 165. n. 18. *vol.* 2. *Schrad. de feud.* p. 8. *cap.* 8. n. 41. *vers. 12.* *Vult. d. consil.* n. 246.

IV.

Eorum, quæ per se sunt individua, ut jurisdictio, &c. administratio tamen dividi potest, adeo ut vel alternatim, vel per Vicarium socii ea expediant. *Perez. C. de Tabular.* n. 7.

V.

Ubi negotium est tale, ut ex parte expediri non possit, socius invito socio, si utiliter agit, re communi uti potest. Hinc si duo sint domini navis & unus congruo tempore vult navem in mare mittere, alter in portu detinere, præferendus & is, qui re communi uti vult. *l. 25. §. 15. fam. exc. Perez. C. de Navicul.* n. 39.

VI.

Si pluribus munus individuum committatur, singuli in solidum obligantur, vid. *Perez. & Brunnem.* t. 1. C. *quò quisque ordin. conven.*

CAP. LXIII.

De Indulgentia.

Axioma I.

Quæ per Indulgentiam fiunt, juris vigorem

non obtinent, nec præjudicium possunt creare. *l. 1. de Constit. Princ. Arnif. 2. relect. polit. cap. 6. sect. 3. n. 6.* vide plura de hac re *infr. in fin. lib. 14. cap. de privilegiis.*

II.

Indulgentis crimina sublevanda à Principe, non sunt *l. 6. Cod. de cohortal. & Princip.* hinc & maxime privilegiati immunitatem à Principe habere non debent. *Brunnem. C. eod. col. 4.*

CAP. LXIV.

De Industrio.

Industrius semper præsumitur ditari & locupletior fieri quotidie. *Cornel. consil.* 199. *ad evidentiam lit. 9. vers. nec obstat.* *vol.* 1. *Bald. Sali. cet. in l. si defunctus. C. arbit. tutel. Pacian.* 1. *consil.* 117. n. 5.

CAP. LXV.

De Inepto, Ridiculo.

In omni dispositione sensus ineptus & ridiculus vitandus *l. 86. de hered. Inst. l. 100. de Conditi. & demonstrat. ubi vid. Cujac.*

CAP. LXVI.

De Infamia & Infami

vid. Levis notæ macula.

Axioma I.

Cujus nullum est turpe factum, illius nulla vera est infamia. Quia infamiæ causa sunt turpia, facta *arg. l. 1. §. 5. ff. de Extremord. cognit.* quibus cessantibus ipse quoque effectus cessabit. Ergo carifices, filii eorum, item spurii non erunt vere infames. Laborant tamen levis notæ maculâ, de quâ suo loco.

II.

Quoties quis ex facto culposo damnatur, toties cessat infamia. *arg. §. 6. Instit. de suspect. Tutor.* Odiosa enim, quibus infamia accensetur, potius sunt restringenda *cap. odi. 15. De R. 7. in sexto.*

Exemplum est in *l. 8. ff. de his, qui notantur infamia.* ubi ille non fit infamis, qui ex ignorantia peccat, quæ tamen lata culpa est. Ita ex *l. Aquilia* condemnatus non fit infamis.

Declara: nisi fuerit culpa lata versutia vel factum culposum à Lege specialiter notatum.

III.

Quoties quis ex delicto doloso condemnatur, toties fit infamis, quia dolus est mater infamiæ & causa impulsiva, ob quam infamia irrogatur. Ita ergo propter calumniam *l. 4. §. 4. & 5. ff. de his, qui not. infam.* item ob furtum, rapinam, &c. condemnatus fit infamis.

Limita: modò in sententiâ expressum fuerit, quod quis ob dolum sit condemnatus, alioquin reo integra manebit existimatio *l. 4. §. 1. & 2. ff. de suspect. tutor.*

IV.

Quoties factum turpe notorium non est, sed ullam excusationem admittit, toties illud per-

pettans non ipso jure, sed per sententiam fit infamis.

Ratio: quia non sufficit turpe aliquid factum esse, sed animus quoque inspicendus, quod id factum, ne alioquin is, qui citra intentionem deliquit, æqualiter puniatur cum eo, qui peccat ex proposito. Ita ergo furta, homicidia & alia pleraque delicta, cum aliquatenus possint excusari, non ipso jure infamant, sed per sententiam. Baccov. ad Wesembec. T. 8. de his, qui not. inf. num. 6.

Limita: modò quis suo nomine per sententiam fuerit condemnatus, secus si alieno. l. 6. §. 2. ff. de his, qui not. infam.

V.

Quoties quis ex contractu condemnatur, toties non fit infamis, etiam si ob dolum condemnatur, quia in contractibus principaliter non agitur de poenâ doli, sed de restituendâ re, ad quam alter ante Contractum se obligavit. Quamvis ergo doli in venditione admissus, venditor tamen ea propter non fit infamis, sicut nec locator & conductor.

Limita: modò non in contractu de singulari fide ruptâ, ad quam alter contrahentium ab initio respexit, agatur, ut fit in societate, mandato, deposito & tutelâ. Hoc tamen casu (1.) quis directo judicio debet esse condemnatus. (2.) mentio doli in sententiâ exprimi.

VI.

Quando poena à lege statuta imponitur delinquenti ob crimen famosum, licet ea sit temporalis, infamia tamen est perpetua & durat etiam finito tempore poenæ; non enim tempus poenæ, sed causâ ejusdem infamat l. 5. de Decur. l. 6. C. quib. ex caus. infam. irrog. Si autem quis non ex crimine famoso ad tempus relegatus vel ordine motus est, e.g. advocatus falsum Instrumentum recitans, l. 13. §. 1. ff. de falsis. completo tempore honore & pristino officio fungi adque novum aspirare potest, hoc casu tamen tanto tempore ab eo abstinere debet, quanto per Exilium abfuit l. 12. C. de his, qui in Exil. dati. Perez. eod. n. 5. 6.

VII.

Infamia est vel perpetua, quæ descendit ex crimine per se famoso, vel temporalis, quando Judex infamiam irrogat ex delicto extraordinario, & tunc finitâ poenâ finitur infamia. Brunnem. ad l. 1. C. de his, qui in Exil. l. 8. ff. de postuland.

VIII.

Infami dignitatis portæ non patent. cap. infamibus. 87. de R. I. in 6. l. 38. C. de decur. l. cum Pretor. 12. §. non autem 2. ff. de judic. l. 2. C. de dignit. Carpz. decis. 17. num. 7. Ubi exemplificat in materia de postulando (scil. pro alio) gloss. d. l. 2. assidendo l. liberti. 2. de offic. assessor. judicando d. l. cum Pretor. 12. l. Cassius 2. ff. de Senat. gloss. in c. cum deputat. 16. de judic. l. judices 12. C. de dignit. procurando l. reum. 6. C. de procur. cap. infames. caus. 3. q. 7. gloss. in d. c. cum deputati. 16. in verbo rationis. Alvis. de Albert. sing. 47. militando l. 3. C. de re milit. l. 2. §. ignominia ff. de his, qui not. infam. vel si pro Principe & supremis tribunalibus agere vellet, Roman.

sing. 814. per la. nemo Prefectus. §. C. de dignitat. arg. l. sed & milites §. §. 9. ff. de Excus. tur. Co. var. præf. quest. c. 19. concl. 1.

Amplia primo, hoc non tantum locum habere in juris, sed etiam facti infamia d. l. 2. C. de dignit. hoc est ea, quæ licet revera infamem non faciant, opinionem tamen alicujus apud bonos gravat. verecundiamque onerat l. 13. l. 17. Cod. ex quibus caus. infam. add. Roman. consil. 297. in casu isto post med. vers. quoad secundum, ubi Apostill. in verb. incurreret. Unde non tam infamem infamia juris ex Bart. in l. cunctos populos. Cod. de Summ. Trinit. per l. sciant cuncti 25. C. de probat. cap. testimonium. cap. licet ex quadam de testib. cap. præterea de test. cog. quam infamia facti à testimonio dicendo post Bart. in d. l. cunctos n. 12. Jaf. ibid. in lectura. i. n. 70. Jul. Clar. lib. 5. §. fin. num. 13. quest. 24. repellit Honthem. lib. 1. de art. Notar. cap. 35. num. 6. quod de Jure Canonico admittit Ulmiius disp. 16. ad process. judic. thes. 1. num. 11. in terminis vero juris civilis hoc vix sustineri posse, propterea quod certi demum infames illo jure à testimonii dictione arteantur, concludit.

Amplia secundo, quod procedat non solum, ut repellatur quis à dignitate obtinenda, sed & obtenta l. 8. C. de decur. Castren. consil. 180. super eo, quod n. 3. lib. 1.

Limitationis tamen declaratur hoc axioma, quod id tum demum procedat, quando fuisset lata sententia privativa, vel in casu privationis ipso jure lata declaratoria, Zabarell. consil. 129. Excipe I. nisi infamis infamia facti innocentiam suam purgaverit. c. accusatum de simonia. II. si annus lapsus, postquam accusatus, denunciatus aut inquisitus fuit, causâ tamen citra accusati culpam remanente indecisa. d. l. reus delatus. 7. ff. de muner. & honor. quam refert. & sequitur gloss. in c. omnipotens de accusat. III. si delectus personarum non esset l. 3. & 6. l. eos 12. ff. de decur. tunc enim in subsidium infames infamia facti bene admitti possunt.

IX.

Infamare nocentem jure est permittum l. cum qui 18. in pr. ff. de injur. intelligendum esse de eo, qui aliquem de vero, sed obscuro adhuc crimine poenâ & vindictâ publicâ digno infamat, ut scil. flagitium ejus dispalescat & publicè à Magistratu coercatur per text. in l. un. vers. sane quis C. de famos. libell. l. 3. C. de offic. Rector. Province. post Gail. lib. 2. obs. 99. Myns. cent. 4. obs. 4. Fachin. lib. 9. contr. jur. cap. 10. Matth. Coler. de process. Executiv. p. 1. c. 8. n. 79. Cujac. in lib. 55. Pauli ad edit. pag. 78. & Donell. lib. 15. comment. c. 24. pag. 448. Bronchorst. cent. 4. eventus Quæv. 14. fert. 77. declarat Bocer. de Investit. feud. cap. 5. num. 97.

X.

Infamix poena gravis est. Clar. §. fin. quest. 72. in pr. & comparatur periculo mortis l. 9. de manumiss. Vindict. l. 5. ibique gloss. ff. de var. & extraord. cognit. Alex. consil. 133. n. 8. lib. 6. Hartm. Pistor. 1. q. 30. n. 28. Ideoque crudelis dicitur, qui famam suam negligit, & qui in jure infamatus non venit ad se purgandum, fateri videtur deli.

delictum, super quo infamatus, & recte condemnari potest. Panorm. in c. veritatis 27. cum seq. de dol. & contum. vid. tamen distinctionem elegantem apud Gail. 2. de P. P. c. 7. v. 22.

XI.

Infamis in uno loco dicitur infamatus ubique c. postulasti. de for. competer. Feder. de Sen. citat. apud Tusch. pract. concl. lit. I. concl. 110.

XII.

Infamia neminem sequitur ob defensionem negotia publica patriæ sive l. 9. ff. de his, qui not. infam.

XIII.

Lege non convictio alicujus infamia quis notatur l. 1. & tot. tit. ff. de his, qui not. infam. nullius enim honor aut dignitas denigrari potest injuria sive contumelia alterius, qua premittitur l. unic. C. de famos. libell. Donell. lib. 15. comment. cap. 38. pag. 504. vers. nihil agit voluntas, etiamsi convictum illud contemnat pr. Instit. de Injur. & l. 1. in pr. ff. eod. Bocer. de investitur. feud. cap. 5. v. 97.

XIV.

Infamiae nomen non retinet, qui malæ fuit famæ, si nunc est bonæ. Bald. in l. 1. in fin. Cod. locat.

XV.

Cessante infamia cessat effectus ejus l. reus. 7. ff. de muner. & honor. fac. l. qui ex libertate 26. ff. de liberal. caus. Ludov. Gomez. in §. rursus de Action. n. 25.

XVI.

Infamiae quando fit mentio, indubio de infamia juris intelligi debet. Panorm. in c. super his 8. n. 2. de pen. per cap. cum dilectus 2. de ordin. cognit. vid. Honthem. lib. 1. de art. Notar. c. 35. n. 5. Infamia facti verò per ignominiam denotatur, Si tamen princeps militem dimittens exprimit, se ignominiae causam eum dimittere, jure infamis fit. l. 2. §. 2. de his, qui not. infam. Perez C. de his, qui non implet. stipend. n. 8. g.

XVII.

Infamatus amplius infamari non potest l. 2. C. ut inrr. certum temp. Speculat. in tit. de accus. §. 6. n. 33. nec libellus famosus dici potest, quandoque infamari non potest l. un. C. de famos. libell. c. qui in alterius famam, 1. §. q. 1. Farin. consil. crim. 30. n. 135.

CAP. LXVII.

De Infante. Infantiae proximo.

Axioma I.

Infantem excusat innocentia consilii l. infans 12. ff. ad L. Cornel. de sicar. facit quia talis ætas, quicquid videt, ignorat. l. 1. C. de fals. monet. vid. quæ not. in l. quod infans 66. ff. de rei vind. & l. sed etsi 5. §. pen. ff. ad L. Aquil. Unde nihil etiam scire præsumitur, nec præscriptiones adversus eum currunt. l. 1. & tot. tit. C. de bon. poss. furios.

infant. ubi Weseembec. in panorm. Ita leges civiles crudele esse dicunt, ut infantes omnis tum culpæ tum doli incapaces peccasse intelligantur l. si quis testamenti 33. §. Leges 1. C. de inoffic. testam. Hartm. Pistor. 1. quest. 32. n. 29. Sic infans, qui fari non potest, non multum à furioso distat, neque ullum habere intellectum ex §. furiosus. Inst. de inut. stipul. colligit Phil. Math. in l. 5. de R. I. n. 5. quare nec infantis ullus esse ususfructus dicitur, usque dum infantiam excesserit l. 1. 2. §. 5. l. 68. in pr. ff. de usufr. l. 41. §. 4. de legat. 1. hoc tamen intellige, quod licet ex infante nulla percipiatur utilitas, & ita factum utendi fruendi non sequatur, jus tamen utendi fruendi eo homine, qui jam infans est, constitui & retineri possit dd. ll. hinc si ususfructus infantis ita constitueretur, ut intra infantiam tantum sit, & finita infantia finiat, tum revera ususfructus nullus erit C. I. A. lib. 7. tit. 1. 21. quo sit, quod nec infantes donare possint, cum intellectu & πρὸς ὁποῖον deserviant. Et licet aliqui fari possint, non tamen intelligunt quibus, quando, & quantum dare oporteat, & ubi honestum sit, aliosque modos, qui donationem rectam consequuntur, non attendunt, quæ omnia tamen ab homine liberali exigit. Aristot. 4. Eth. Nicom. c. 2. Ita etiam nec infanti hereditas proprie acquiri dicitur tutore autore, sed per tutorem: siquidem tutor nullo infantis actu interveniente, solus omne additionis istius negotium expedit, per ea, quæ not. Cujac. l. obf. 34. & Phil. Math. in l. 5. ff. de R. I. licet jure singulari ex causa peculiari per servum possessionem acquirere dicatur l. 1. §. item. l. 32. in fin. ff. de acquir. poss. Infantis enim servus peculium retinet, quod à patre ejus non est prohibitum. arg. l. 3. §. item. ff. de pecul. Hegenit. lib. 1. de possess. c. 3. n. 36.

II.

Infantes qui exponunt in locum solitarium, ubi pereant inedia, tenentur homicidii, Nov. 153. Secus si in vias publicas misericordiae ergo exponant, tum enim extraordinarie puniendi. Weseembec. in π. ff. ad L. Cornel. de Sicar. n. 14. & infanti exposito succedit, qui illum alit, in defectu liberorum. Moller. 4. Semestr. 45. n. 7.

III.

Infans cum nullum omnino intellectum habere censetur, nec cum tutoris quidem autoritate quicquam gerere potest, quia nulla pupilli voluntas, nulla actio, cui tutoris autoritas accedat, sed tutor nomine infantis contrahere debet. Ziegl. Jus Canon. p. 688. Sam. Struyck. de Cautel. Contract. p. 12. §. 13.

IV.

Infantiae proximus stipulari & promittere & hereditatem adire, omniaque tutore autore non minus rectè agit, quàm qui proximus est pubertati. Item Sponsalia contrahere & sine autoritate tutoris incipere possidere potest. Ziegl. d. l.

CAP. LXIIX.

De Inferiori.

Axioma I.

Inferior non potest permittere, quod superior pro-